

La nit que va nàixer una devoció històrica

I ja són 836 anys de devoció mariana, més de vuit segles d'una història que ha marcat la vida de Tortosa. Després d'anys celebrant-ne festes en el seu honor, el 1863, l'Ajuntament va declarar-la patrona de la ciutat. Ja en fa 151 anys.

Enllestida l'obra de la primera catedral de Tortosa després de més de 700 anys de presència musulmana, el rei Alfons I i la reina Sança van inaugurar-la el 30 de novembre de l'any 1178. Només uns mesos més tard, el 25 de març del mateix any (en aquella època els cicles eren diferents), s'esdevenia un dels fets que han marcat la història de la ciutat de Tortosa, si més no pel que fa a l'aspecte de la

La baixada de la Cinta va produir-se el 25 de març del 1178

religiositat i la devoció mariana: el que es coneix a Tortosa com la baixada de la Cinta. La narració més autoritzada d'aquest fet continua sent la del breuari antic de la catedral.

Els monjos o canonges de la seu constituïen la Canònica, que, a l'estil dels monestirs, vivien en comunitat a l'entorn del claustre on convergien l'antic palau del bisbe i totes les dependències monacals. Un dels costums era l'acte de les maitines, a mitjanit o reiterat en diversos moments de la mateixa. La narració ens diu que, quan encara no era hora d'acudir al cor per resar-hi estes pregàries de matinada, un sacerdot, com perseguint una mena d'intuïció, va fer cap a la catedral abans d'hora i s'hi va trobar les portes obertes mentre sentia uns càntics. En entrar al temple, el va sorprendre una llum especialment resplendent i una noia acompanyada d'un estol d'àngels que, amb espelmes a les mans, caminaven cap a l'altar major. Ella va cri-

dar el sacerdot i li digué: "jo sóc la Mare de Déu a la que tu serveixes i aquests que veus al meu costat són Sant Pere i Sant Pau, i ja que aquest temple ha estat construït en honor i glòria de mon fill i meu, a vosaltres els tortosins us deixo en senyal d'amor aquesta cinta amb la qual vaig cenyida i he fet jo mateixa".

Al cap d'una estona, la resta de comunitat va desplaçar-se fins a l'església per resar les maitines com cada dia i van-hi trobar el sacerdot i el monjo major, que també havia presenciât el miracle, i els van fer una narració dels fets acabats de succeir. De seguida, els monjos es dirigiren a

l'altar major on hi havia la cinta que

Entre el 1629 i el 1914, diversos monarques espanyols demanaren la relíquia per als embarassos reials

la Mare de Déu hi havia dipositat. Estava constituïda per un tipus de xarxa que, sense cap nus, amidava

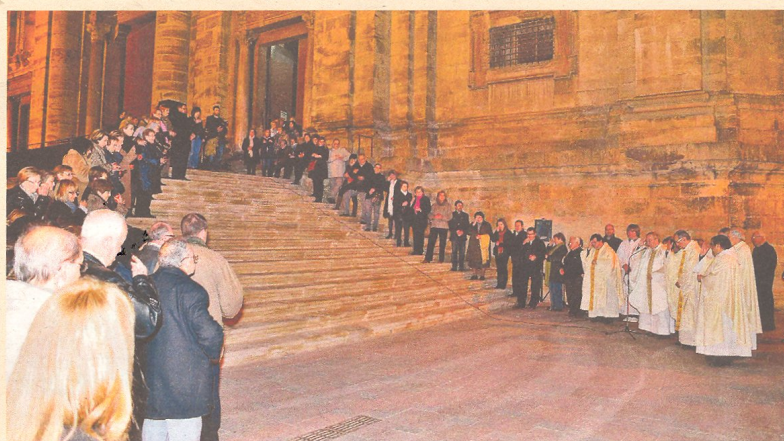

La Mare de Déu de la Cinta és patrona de Tortosa des del 1863.

vuit pams de llargada i cadascun dels dos extrems s'allargava dos pams

més en forma de corretja, amb la curiositat d'estar units sense cap sistema de cosit. El material del qual estava feta mai no s'ha pogut esbrinar. D'ençà del segle XV, la santa cinta tingué reliquiari. Igualment, per una deliberació capitular del 12 de juny del 1620, se sap de l'existència d'una petita part de la cinta que havia estat separada de la resta. Així, es té constància que el fragment més gran es

Una recreació nocturna que molt pocs coneixen

Uns minuts abans de la tradicional missa de la Baixada de la Cinta (mitjanit del 24 al 25 de març), pocs saben que a l'escala de la catedral té lloc una recreació històrica. Es tracta de la narració, amb veus enregistrades i música per a l'ocasió, per traslladar-nos al 25 de març de l'any 1149, quan

la tradició situa la baixada de la Cinta per deixar a Tortosa el seu cinyell. A partir del breuari antic de la catedral i altres documents pictòrics, s'ha pogut confeccionar un àudio que durant uns minuts ens trasllada a l'inici d'una devoció al voltant de la santa cinta i més de vuit-cents anys de tradició.

Amb el pas del temps i el suport del bisbe Lluís Tena, es va fundar la Reial Arxiconfraria de la Cinta. La recomanació per veure aquesta escenificació és estar, la nit del dilluns 24 de març, pels volts de les 23.30 hores, a les escales de la catedral.

Foto: Amador Gisbert

La Mare de Déu de la Cinta és patrona de Tortosa des del 1863

conservà al reliquiari major (el desaparegut durant la Guerra Civil espanyola) des del 1619, mentre que la part menuda es guardà en un reliquiari menor que el capítol catedralici va fer fer el 1742 (l'actual). Des que, el 1629, Felip IV va sol·licitar-ne la protecció, durant segles (fins al 1914), els monarques espanyols demanaren la seua intercessió per als embarassos reials.